

ฉันมีความฝันว่าวันหนึ่งเราจะกลับบ้านไปด้วยกัน

1

คืนดาวดวงบนจักรวาลเปล่งประกาย
แสงสาดส่องกำแพงบ้าน
หญิงสาวกำลังเตรียมมื้ออาหาร
สดับฟังวิทยุเกี่ยวกับสงครามกลางเมือง

2

สายตาคู่นั้นมองผ่านกล้องส่องทางไกล
จากที่สูงลงมาที่ต่ำบนถนนอันอ้างว้าง
ป้ายปิดประกาศผู้ต้องหาพัดปลิวว่อน
ในวันที่พายุโหมกระหน่ำ
ถนนเส้นป่าโกงกาง, แบรีเออร์, ด้านตรวจ
รถทหารรีว่าประกอบด้วยพลปืนกลพร้อมยิงในทำยีน
ฉันขีมือเตอร์ไซค์ค้นเก่าผ่าน
ขณะที่แสงแดดสาดส่องมาที่ฉัน

3

ฉันมีความฝัน
ความฝันว่าสักวัน
ฉันจะเป็นหน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด
ฉันขีมือเตอร์ไซค์ผ่านด่านตรวจ
ปากคืบบุหรี

4

เสียงปี่ดังขึ้น
เฮลิคอปเตอร์
โพรยใบปลิว
พวกสัตว์ต่างก็เข้าหลบ
นกออยู่บนต้นไม้
บินหนีกระเจิง

5

ครูครับ! ผมเป็นพวกหัวรุนแรงแล้วยังไงหรือครับ
 ครูได้ยินเสียงเฮลิคอปเตอร์นั้นไหมครับ
 ผมเป็นพวกหัวรุนแรงแล้วยังไงหรือครับ

6

เสียงพลุดังขึ้น
 คล้ายเสียงสาดกระสุน
 ในวันรายาฮีโรลฟิตรี
 แวตาแฟนตาซีคุณั้น
 นำมาสู่
 อีสรภาพ

7

เสียงนกรงหัวจุกแวนอยู่หน้าร้าน
 เสียงในร้านน้ำชา
 เต็มไปด้วยบทสนทนาเกี่ยวกับความไม่ยุติธรรม
 อะไรคือสิ่งที่คุณต้องการ
 เราไม่มีอะไรเลยในสิ่งที่คุณต้องการนะ
 เสียงบีบแตรบนถนน
 ย้ำเตือนฉัน
 ฉันถูกจองจำ

8

ตลาดเช้ารุสะมิแล
 เลื่อยมือสอง, สกรีนหน้า
 จอห์น เลนนอน
 ไร่ ชีวิตร่วมสมัย
 กลางวันใช้แรงงาน
 ตกเย็น
 เข้าป่าตानीอาร์ตสเปซ

9

ทหารเดินลาดตระเวน
บนถนนไฮเวย์, ในฤดูร้อน
ดอกประดู่บานสะพรั่ง
ยื่นมองทุ่งนาอย่างเงียบเชียบ
ในยามเย็นลมกรรโชก
ขบวนเผยแพร่วิทยาศาสตร์
เดินลัดเลาะตามชุมชน

10

ห่างไกลจากชายฝั่ง
เสียงปืนลั่นดัง
ผมมีความฝัน
คืนนี้แสงไฟวัดดับบนเรือเล็กกลางทะเล
ท้องฟ้าเต็มไปด้วยดวงดาว
สิ้นสุดเสียงปืน
ใบปลิว, เศษหนังสือพิมพ์, ใบปิดประกาศปลิวว่อน
อาคารซากปรักหักพังกลายเป็นเมืองร้าง
เฮลิคอปเตอร์, รถจีเอ็มซี
ขนย้ายร่างผู้บาดเจ็บ
เรากำลังจะไปไหนครับ?
เด็กน้อยไร้เดียงสากล่าว

12

เสียงจานแตกมาจากในครัว
คุณแม่กำลังเตรียมอาหาร
พี่กำลังกล่อมน้อง
แม่อะ เมื่อไหร่พ่อจะกลับมาอะ
พ่อกับแม่จะมาใช้ไหมอะ แม่
ผมคิดถึงพ่ออะ

13

เฮลิคอปเตอร์และรถหุ้มเกราะรู้ว่า
จอดอยู่ที่ลานหน้าบ้าน

พลทหารกระโดดออกจากยานพาหนะ
 เรียงแถวหน้ากระดาน
 นั่นใคร? หนึ่งในพลทหารตระโกนถาม
 หากไม่มีอาวุธให้เดินออกมาแล้วชูมือขึ้น

14

เสียงนกร้อง
 ปลุกฉันตื่นในยามเช้า
 เมฆหมอกปกคลุมสลัว
 แสงแดดทะแยงงมม
 ลอดผ่านช่องเล็ก ๆ ของหน้าต่าง

15

แสงแดดค่อยๆแผดเผาหน้าทะเล
 เพื่อนกำลังว่ายน้ำ
 ส่วนฉันนอนอาบแดด
 ด้านหลังจากแสงอาทิตย์ยามเช้า

16

(เช้า)
 ฉันและเพื่อนกำลังโต้คลื่นที่หาดดาโต๊ะ
 และแล้วโลมาชมพู
 กระโดดลอยข้ามพวกเรา
 (บ่าย)
 ในขณะนั้น
 เรากำลังโต้คลื่นอยู่ที่หาดซัมปัสโม
 มีทหารมาทดลองยิงปืนบริเวณหน้าหาด

17

ฉันมีความฝันว่าวันหนึ่ง
 หากฉันเผยความรู้สึกที่มีต่อเธอ
 เธอจะทิ้งฉันไว้ที่ชายฝั่งนี้
 หรือเราจะกลับบ้านไปด้วยกัน

ผู้เขียน

อาดิลัน หะยีมายอ

เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ มีความสนใจในบทกวี ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับที่ในที่เดิม ๆ ในป่าตานี

แรงบันดาลใจ มุมมอง หรือสิ่งที่ต้องการนำเสนอ

งานที่เขียนเขียนจากเหตุการณ์เดิม ๆ ช้ำ ๆ ที่เกิดขึ้นในที่เดิม ๆ ช้ำ ๆ พอเรานำมาจดบันทึกภาพของความไม่ปกติและทำให้คนที่อยู่ในสถานการณ์ปกติอ่านเราจะพบว่า “เฮ้ย นี่มันภาวะสงครามชัด ๆ ”

ความรู้สึกหรือมุมมองในการเขียนหลังจากเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมโครงการวรรณกรรมสนาม
หลังจากเข้าอบรมทำให้ตนเองได้พบรูปแบบการเขียนที่ตนเองไม่เคยเขียนมาก่อน ทำให้มีกำลังใจที่ทำงานเขียนต่อไป